

Evanjelium na slávnosť svätého Josemaríu

Komentár na slávnosť svätého Josemaríu. „Nastúpil na jednu z lodí, ktorá patrila Šimonovi, a poprosil ho, aby trocha odrazil od brehu.“ Pán vstúpil do našej lode, aby nadviazal osobný vzťah s každým z nás. Je na nás, či výsledkom bude nový príbeh lásky, ako sa to stalo v živote svätého Josemaríu.

Evanjelium (Lk 5, 1-11)

Keď Ježiš raz stál pri Genezaretskom jazere, tlačil sa naň zástup, lebo chcel počuť Božie slovo. Tu zbadal pri

brehu dve lode. Rybári z nich vystúpili a prali si siete. Nastúpil na jednu z lodí, ktorá patrila Šimonovi, a poprosil ho, aby trocha odrazil od brehu. Potom si sadol a z loďky učil zástupy.

Keď prestal hovoriť, povedal Šimonovi:

„Zatiahni na hĺbinu a spustite siete na lov!“

Šimon mu odpovedal:

„Učiteľ, celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytily. Ale na tvoje slovo spustím siete.“

Len čo to urobili, chytili také množstvo rýb, až sa im siete trhali. Preto dali znamenie spoločníkom, čo boli na druhej lodi, aby im prišli pomôcť. Oni prišli a obidve loďky naplnili tak, že sa potápali. Keď to videl Šimon Peter, padol Ježišovi k nohám a povedal:

„Pane, odíd' odo mňa, lebo som
človek hriešny.“

Hrôza sa totiž zmocnila jeho i
všetkých, čo boli s ním, nad úlovkom
rýb, ktoré chytili. 10 Takisto aj
Zebedejových synov Jakuba a Jána,
ktorí boli Šimonovými spoločníkmi.
Tu Ježiš povedal Šimonovi:

„Neboj sa, odteraz budeš loviť už
ľudí.“

A keď pritiahli lode k brehu, opustili
všetko a išli za ním.

.....

Komentár

Na jazere Genezaret sa stretli dva
svety. Na jednej strane bol Boh. Na
druhej strane rybári. Prvý mal večný
plán. Druhí mali každodenný plán.

A tak sa Boh rozhodol, že každodenný plán sa stane večným plánom. Bola to prvá kapitola príbehu lásky.

Nastúpil teda do člna. Spočiatku si mysleli, že mu robia láskavosť. Postupne si však uvedomili, že loď riadi On. Potom si uvedomili, že sú svedkami niečoho mimoriadneho: zázračného rybolovu. Keď sa nakoniec vrátili na breh, pochopili, že už nič nebude ako predtým. Bolo to, ako keby sa im po prvýkrát otvorili oči. Vtedy všetko opustili. Aby získali všetko. Aby získali Jeho.

To, čo sa stalo na Genezaretskom jazere, sa opakovalo nespočetnekrát, toľkokrát, koľkokrát ľudia obývali zem. Mnohí si to, žiaľ, neuvedomili. A tak ich život prebiehal vždy v jednej dimenzii.

Našťastie si to však mnohí iní uvedomili. Pred udalosťou na Genezaretskom jazere prišiel Boh do

Nazareta, aby Márii oznámil svoj večný plán. O storočia neskôr prišiel do Milána, aby prebudil Augustína. Do Sieny, aby varoval Katarínu. Do Pamplony, aby prebudil Iñiga. Do Ugandy, aby povolal Karola. Všetci povedali áno a ako tí prví rybári zmenili chod dejín. „Zdá sa, že vás vyberali jedného po druhom..., vravel. — A je to skutočne tak!“ (*Brázda*, bod 220).

Po storočiach sa rozhodol ísť aj do Logroňa, aby stopami v snehu prebudil chlapca narodeného v malom mestečku Barbastro menom Josemaría. Postup bol rovnaký ako vždy: nastúpiť do člna a ak bude odpoveď kladná, postupne sa stať správcom a Pánom. Záver bol rovnaký: chlapec pochopil, že už nič nebude ako predtým. Že láska znamená riskovať život. A keď všetko opustil, nasledoval Ho.

Ako sme už povedali, Boh sa rozhodol, že každodenný plán sa stane večným plánom. Bežný život mužov a žien sa mal stať miestom ich trvalého stretávania sa s Stvoriteľom.

Avšak mnohí na to zabudli, pretože to nežili. Takže poslaním tohto nového rybára ľudí bolo práve to: kričať svetu slovami, ale predovšetkým svojím životom, že každý okamih má hodnotu večnosti. Že Kristus kráča po tejto zemi a posvätil ju. Že Ježiš pracoval, že vzkriesený Ježiš upiekol rybu (porov. Jn 21, 9) a že preto každá ľudská činnosť môže byť božská.

Sviatok svätého Josemaríu je dôvodom na vďaku Bohu, pretože nám s osobitnou silou pripomína túžbu Pána spojiť svoj život s naším, túžbu, ktorú má odjakživa, aby sme písali históriu svojho života spoločne, nechajúc Ho, aby bol aj autorom a protagonistom.

„Ak odpovieš na Pánovo volanie, tvoj život — tvoj úbohý život! — zanechá v dejinách ľudstva hlbokú a širokú, žiarivú a plodnú, večnú a božskú brázdú“ (*Vyhňa*, bod 59).

Život Josemaríu Escrivá de Balaguer môže byť pre každého kresťana úžasným podnetom, aby si pripomenul, že naša existencia, bez ohľadu na to, ako a kde sa odohráva, môže prijať Kristovo svetlo a odrážať ho aj na ostatných ľudí. Neexistujú žiadne platné výhovorky: môžeme odmietnuť pozvanie, ale už nemôžeme predstierať, že sme hluchí, že nás nikto neinformoval. „Ani ja som si nikdy nemyslel, že Boh ma raz tak pritiahne k sebe. Ale Pán — dovoľ, aby som ti to zopakoval — si od nás nepýta povolenie, aby nám smel „skomplikovať“ život. Jednoducho doň vojde — a je to!“ (*Vyhňa*, bod 902).

Všetci bez výnimky sme povolaní byť svätí. To je Božia vôľa a to je jediná cesta, ktorá vedie k plnosti šťastia.

Kristus nastúpil do tvojho člna, do môjho. Od nás závisí, či výsledkom bude nový príbeh lásky. Taký, aký bol príbeh Josemariu a všetkých svätých, ktorí žili pred ním.

Luis Miguel Bravo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/slavnost-svateho-
josemariu/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/slavnost-svateho-josemariu/) (11.03.2026)